

УДК 811.161.2'282(477.86)

**ЛЕКСИКА СЕЛА СТРИГАНЦІ ЯК ОБ'ЄКТ
ЛЕКСИКОГРАФІЧНОГО ОПРАЦЮВАННЯ.
3. 5 (ЗАМАГÁТИ – ЗАПАМНІТАТИ)**

Любов Осташ

кандидат філологічних наук, доцент кафедри слов'янської філології
Львівського національного університету імені Івана Франка
(Львів, Україна)
e-mail: ostash.lubov@ukr.net
ORCID: 0000-0001-8785-7442

Роман Осташ

кандидат філологічних наук, старший науковий співробітник відділу української мови
Інституту українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України
(Львів, Україна)
e-mail: ostash.lubov@ukr.net
ORCID: 0000-0001-9291-2653

У статті запропоновано нові підходи до лексикографічного опрацювання лексики сучасного мовлення мешканців одного села. Разом з апелятивною лексикою у словник уведено й оніми (прізвища, вуличні прізвиська, мікротопоніми). Окрім фразеологізмів, подано також узвичасні вислови. У статті вміщено п'яту частину лексем, які починаються на літеру З. У кожній словниковій статті подано максимальну кількість прикладів-цитат із розмовного діалектного мовлення, особливо при тих значеннях, які можуть відрізнятися від значень певної лексеми в літературній мові.

Ключові слова: діалектологія; лексикографія; фразеологія; діалектне мовлення; говірка; село Стриганці.

Ostash Liubov, Ostash Roman, Lexis of Stryhantsi village as objekt of lexicographical processing. 3/Z. 5 (ЗАМАГÁТИ – ЗАПАМНІТАТИ).

The article suggests new approaches to the lexicographical processing of the modern speech lexis of residents from the particular village. Dialect of the village Stryhantsi of Tysmenytsya district, Ivano Frankivsk region was chosen as an object of the research, it is currently included into the dialect of the South-West Naddnistrrianshchyna. The village is situated 30 km from the regional center – the city of Ivano-Frankivsk (driving through Roshniv, Klubivtsi, Tysmenytsia). It is supposed that the village was founded in 1624. The village is marked on the map of the French engineer- map-maker Le Vasseur de Beauplan dated 1650. The article contains the fifth part of the lexemes starting from 'З' (Z) letter. Registry words are provided under the capital letters in bold in accordance with the Ukrainian alphabet. Each vocabulary article provides the transcription with the obligatory mark of the stress and other acoustic peculiarities of the lexeme after the registry word in the square brackets. Stress mark in the transcription is put before the stressed syllable. Remarks are provided after the square brackets: for the noun – indication of the ending in the genitive case singular, indication of gender; for the verb – indication of the belonging to the part of the speech and aspect, for the adjective – indication of the belonging to part of the speech. Adjectives are provided in the form of masculine gender, followed by the endings in feminine and neutral genders; for other parts of the speech – indication of the belonging to the part of the speech. The glossary article provides all the meanings of the lexeme known to the author and the minimal quantity of the examples with the quotes from the colloquial dialect speech, especially

with meanings which can differ from the meaning of the same lexeme in the standard language. Endings are separated by the Arabic numerals. Homonyms are provided in the separate articles with the separate quantitative indication of the index to the right. Onyms along with the appellative lexis are introduced into the glossary (last names, street nicknames, microtoponyms). Common phrases are also presented in addition to idioms. Some of the lexemes present a significant interest for the researchers of the historical grammar of Ukrainian language.

Keywords: dialectology; lexicography; phraseology; dialectal speech; dialect; Stryhantsi village.

Метою запропонованої статті є лексикографічне опрацювання лексики сучасного мовлення мешканців одного села. Об'єктом дослідження обрано говірку села Струганці Тисменицького (діалектне стриганецьке – *Тисменецького*) району Івано-Франківської області (Україна). Говірка міститься на південному заході наддністрянського діалекту. Село розташоване в 30 км від обласного центру – міста Івано-Франківська (якщо їхати через *Робинів, Клубівці, Тисменицю*). Вважається, що воно засноване у 1624 році. Село значиться на карті французького інженера-картографа Левассера де Боплана з 1650 року. Сусіднє село *Робинів* – набагато давніше, у писемних пам'ятках згадується з 1387 року. Із Стриганцями сусідять також села *Довге, Поберезжя* (діалектне стриганецьке – *Поберезжі*).

Структура словникової статті. Реєстрові слова подано великими літерами жирним шрифтом за українською абеткою. Після реєстрового слова у квадратних дужках наведено транскрипцію з обов'язковим позначенням наголосу та інших звукових особливостей лексеми. У мовленні стриганчан ненаголошений звук [e] звучить невиразно, часто наближаючись до [и] або [і]. Характерною особливістю говірки є те, що часто один і той же мовець може вживати будь-яку із цих паралельних фонетичних форм. Тобто при вимові лексеми **селó** 'вид населеного пункту' можливі такі фонетичні варіанти: **селó** [se^oло], **силó** [си^oло], **силó** [си^eло]. Із цієї ж причини, указуючи на середній рід у словникових статтях, присвячених прикметникам і дієприкметникам, указуємо (в ненаголошеній позиції) через скісну риску подвійну вимову, наприклад: «**КАВÓВИЙ** [ка'вовий], -а, -е/-и, *прикм.* **1.** Який стосується кави. **2.** Який має колір, аналогічний до кольору кави». Докладніше варіанти -е/-и не розшифруємо, хоча слід мати на увазі, що, окрім указаних, можливі ще проміжні варіанти: звук [e], наближений до [и], та звук [и], наближений до [e]. Знак наголосу у транскрипції ставимо перед наголошеним складом. Після квадратних дужок подано ремарки: для **іменника** – вказівка на закінчення родового відмінка однини, вказівка на рід (*ч., ж., с.*, при іменникові спільного роду – *сп. р.*); для **дієслова** – вказівка на частиномовну належність слова та на вид (*док., недок.*); для **прикметника** – вказівка на частиномовну належність. Прикметники подано у формі чоловічого роду, після того через коми вказано закінчення жіночого та середнього родів; для **інших частин мови** – вказівка на частиномовну належність. Якщо слово багатозначне, викладено всі відомі авторам значення лексеми. Ці значення відокремлено арабськими цифрами. Омоніми подано в окремих статтях із числовим позначенням індексу справа. Якщо реєстровим словом є вуличне прізвище, то у словниковій статті вказуємо основні похідні форми прізвищк членів сім'ї, не розписуючи детально всі можливі варіанти антропонімоформул, у яких можуть уживатися ці основні форми. Докладніше про функціонування вуличних прізвищк у Стриганцях див. [1].

Загальні умовні скорочення: **Авт.** – примітка авторів статті; **вл. н.** – власна назва; **див.** – дивись; **дієприкм.** – дієприкметник; **дієсл.** – дієслово; **док.** – доконаний вид; **ж.** – жіночий рід; **ім.** – іменник; **мн.** – множина; **недок.** – недоконаний вид; **одн.** – одина; **ос.** – особа; **пас.** – пасивний; **перен.** – переносне значення; **прикм.** – прикметник; **присл.** – прислівник; **сп. р.** – спільний рід; **ч.** – чоловічий рід; **♦** – фразеологічні одиниці; **■** – узвичаєні вислови.

З

ЗАМАГА́ТИ [замаґати] *дієсл., недок.* **1.** Встигати, справлятися з роботою: *Як я вже не замагаю візбирати всю мандибурку, що вони накопали, то тогді мені помагають.* **2.** (кого) починати перемагати, одержувати верх у боротьбі, бійці та ін.

ЗАМАЇ́ТИ *див.* **ЗАМА́ЮВАТИ.**

ЗАМА́ЛО [за'мало] *присл.* Замало. **■ півсвіта замало, цілого забагато** – про зажерливу людину.

ЗАМАСТІ́ТИ *див.* **ЗАМА́ЩУВАТИ.**

ЗАМАСТІ́ТИСІ *див.* **ЗАМА́ЩУВАТИСІ.**

ЗАМАЩЕ́НИЙ [замаш'чений], **-а, -е/-и, дієприкм., пас.** Забруднений. *Див. ще ЗАЛЬО́РГАНІЙ.*

ЗАМА́ЩУВАТИ [за'машчувати] *дієсл., недок., ЗАМАСТІ́ТИ* [замас'тити] *док.* Забруднювати: *Дивісі, як ти блюзку замастів 'глянь-но, як ти піджак забруднив'.*

ЗАМА́ЩУВАТИСІ [за'машчуватис'і] *дієсл., недок., ЗАМАСТІ́ТИСІ* [замас'титис'і] *док.* Забруднитися чим-небудь.

ЗАМА́ЮВАТИ [за'майувати] *дієсл., недок., ЗАМАЇ́ТИ* [зама'їти] *док.* **1.** Квітчати. **2.** Прикрашати двір і хату липовими гілками з листям напередодні Зелених свят. *Див. ще МАЇ́ТИ.*

ЗАМЕ́РЗА́ТИ [заме'рзати] *дієсл., недок., ЗАМЕ́РЗНУТИ [за'мерзнути] *док.* **1.** (про людину) переохолоджуватися внаслідок тривалого перебування на морозі. **2.** (про річ, предмет) тверднути внаслідок дії морозу. **3.** (відчувати холод) змерзати: *Взьїла м плащ, вже не замерзну, якби дощ падов.* **■ замерзнути на дуба** – (про річ) дуже замерзнути; стати твердим на морозі: *Я повісила своє праньї надворі, і вонó відразу замерзло на дуба.* *Див. ще МЕ́РЗНУТИ, НАМЕ́РЗНУТИСІ, ПЕРЕМЕ́РЗА́ТИ, ПРИМЕ́РЗА́ТИ.**

ЗАМЕ́РЗНУТИ *див.* **ЗАМЕ́РЗА́ТИ.**

ЗАМИКА́ТИ [зами'кати] *дієсл., недок., ЗАМКНУ́ТИ [замк'нути] *док.* (зачиняти двері у яке-небудь приміщення на ключ) замикати: а) – *Та посидіт ще! – Ой, іду, бо я хату не замкнула, лише примкнула* [замкнені двері до сіней, але не замкнені зовнішні двері від ганку. – *Авт.*]; б) *Ми замкнем хату.* (я, ти, він) **замок** – (я, ти, він) замкнув, зачинив двері на ключ: *Я хату замок. Я хату замкнув ... (вона) замкнула.* **■ замкнути (умкнути) мову** – відібрати мову. *Див. ще УМКНУ́ТИ.**

ЗАМИ́ЛЮВАТИСІ [за'мил'уватис'і] *дієсл., недок., ЗАМИЛІ́ТИСІ [замил'итис'і] *док.* **1.** Помилятися. **2.** Забувати. **■ з ліку замилітисі** – забути, збитися з ліку: *Я з ліку замиліласі, коли м квочку посадила на яйці 'я забула (збилася з ліку), коли (якого числа) посадила квочку на яйця (щоб висиділа курчат)'.**

ЗА́МИНКА [заминка], **-и, ж.** Кукурудзяна мукá, замішана з водою (у вигляді густої маси), яку використовують для годівлі маленьких курчат, каченят і гусят.

ЗАМІЧИТИ *див. ЗАМІЧУВАТИ.*

ЗАМІЧУВАТИ [за'мичувати] *дієсл., недок., ЗАМІЧИТИ* [за'мичити] *док.* Присвоювати щось, прихоплювати собі, привласнювати; красти.

ЗАМІНА [за'міна], **-и, ж.** 1. Замінювання деталі у приладі. 2. Замінювання на роботі свого колеги, виконання чиеїсь роботи чи обов'язків протягом певного часу.

ЗАМІНІТИ *див. ЗАМІНЮВАТИ.*

ЗАМІНІТИ *див. ЗАМІНЮВАТИ.*

ЗАМІНЬІТИ *див. ЗАМІНЮВАТИ.*

ЗАМІНЮВАТИ [за'мін'увати] *дієсл., недок., ЗАМІНЬІТИ* [за'мін'іти], **ЗАМІНІТИ** [за'мін'іти], **ЗАМІНІТИ** [за'мін'іти] *док.* (мінати або обмінювати одне на щось інше) замінювати, замінати.

ЗАМІС [за'міс], **-у, ч.** (маса, утворювана при замішуванні чого-небудь) заміс. **■ на заміс** – уживається на означення певної кількості борошна, потрібного для замішування однієї порції тіста.

ЗАМІШУВАТИ [за'мішувати] *дієсл., недок., ЗАМІСІТИ* [за'місити] *док.* Замішувати. **■ замішувати (замісіти) тісто (кісто)** – шляхом замішування готувати тісто для випікання хлібобулочних виробів; **■ замішувати (замісіти) шўтер** – а) перемішувати річковий пісок із цементом і водою для приготування будівельного розчину (для цементування); б) *перен., образно.* За допомогою пліток робити колотнечу у стосунках між людьми, провокуючи суперечки.

ЗАМКНЕНИЙ [замк'нений], **-а, -е/-и, дієприкм., пас.** Зачинений на ключ.

ЗАМКНУТИ *див. ЗАМИКАТИ.*

ЗАМЛОЇТИ [замло'їти] *дієсл., док.* (кого) 1. Почати нудити в животі. 2. Один раз занудити в животі. *Див. ще МЛОЇТИ, НЇДИТИ, ПІДНЇДЖУВАТИ.*

ЗАМНІКІЙ [замн'ікії], **-ка́, -кє́, ЗАМНІКЬІЙ** [замн'ік'ії], **-ка́, -кє́, прикм.** 1. (про матеріал, речовину) занадто м'який. 2. *перен.* (до чого, стосовно кого) (про людину) який має надто м'які риси характеру, особливо там, де варто би проявити твердість характеру і рішучість. 3. *перен.* (про одного із членів подружжя) який має менш твердий характер, який занадто слухається свого партнера по подружжю: *Вони́ [чоловік і дружина. – Авт.] не підходіт одно́ до дру́гого. Він до не́ї замнікьій.* **■ замнікьій хлоп** – чоловічина з занадто м'яким характером; тухтій.

ЗАМНОЖИТИСІ *див. ЗАМНОЖУВАТИСІ.*

ЗАМНОЖУВАТИСІ [зам'ножуватис'і] *дієсл., недок., ЗАМНОЖИТИСІ* [зам'ножитис'і] *док.* (про істот, комах, рослини) (з'являтися, робитися наявним де-небудь) заводитися, розмножуватися у великій кількості.

ЗАМОЖНИЙ [за'можний], **-а, -е/-и, прикм.** (багатий) заможний. *Див. ще МОЖНИЙ.*

ЗАМО́К [за'мок], **-мкá, ч.** Замок для замикання дверей, вікон і т. ін. **■ людіна в хаті – живій замок** – якщо в хаті хто-небудь проживає, то злодій не посміє залізти. Це надійніше, ніж звичайний замок.

ЗАМОКА́ТИ [замо'кати] *дієсл., недок. ЗАМО́КНУТИ* [за'мокнути] 1. (кому, в кого, де або без додатка) (про ґрунт) просякати водою або вкриватися водою зверху: *Почина́ютьсі дощі́, і в них на городі почина́с замока́ти.* 2. (про копицю сіна і т. ін.) намокати, промокати наскрізь. *Див. ще ПОЗАМОКА́ТИ.*

ЗАМО́КНУТИ *див. ЗАМОКА́ТИ.*

ЗАМОЛОДУ [замолоду] *присл.* (у молоді роки; за молодих літ) замолоду.

ЗАМОРОЧУВАТИ [замо́рочувати] *дієсл., недок., ЗАМОРОЧИТИ* [замо́рочити] *дієсл., недок.* (позбавляти кого-небудь здатності правильно, розумно діяти, сприймати що-небудь; морочити) заморочувати. **■ заморочувати (заморочити) голову** (кому) – відволікати (відволікти) людину чимось другорядним, перешкоджаючи у такий спосіб здійснювати основні наміри.

ЗАМОТИЛИЧИТИ [замоти́личити] *дієсл., док.* Заморочити.

ЗАМОЧИТИ *див.* **ЗАМОЧУВАТИ.**

ЗАМОЧУВАТИ [замо́чувати] *дієсл., недок., ЗАМОЧИТИ* [замо́чити] *док.* **1.** (тримати що-небудь певний час у воді) замочувати: *Пи́сенню перед тим, як пі́хати, замо́чуют, просо – ны.* **2.** Залити всю територію дощовою водою: *Сéго ро́ку на доли́ні врожаю́ ни бу́ди, там всьо замо́чи́ло.* **3.** Промочити. **■ замочити ноги** – а) намочити босі ноги водою (в калюжі, водоймі, під дощем і т. ін.): *Вважсьйй, би с но́ги не замо́чів;* б) зайти босими ногами в воду на невелику глибину: *Я шви́дко пере́йшов [річку. – Авт.], бо там млі́ко: я лише но́ги замо́чів;* в) промочити взуття: *Йшов та́кий си́льний дощ, що я замо́чів но́ги.* *Див. ще ДОМОЧИТИ, МОЧИТИ.*

ЗАМРИКА [зам'рика], **-и, сп. р.** Велика огрядна людина або тварина.

ЗАМРІЙ [зам'р'ій] (*ч. – -я, ж. – Замр'ій*). Вл. н.: стриганецьке прізвище.

ЗАМРІЛИЙ [зам'р'ілий], **-а, -е/-и, прикм.** **1.** Повільний у поведінці. **2.** Недолугий.

ЗАМШИТИСІ [зам'шитис'і] *дієсл., док.* (про рослини) розростися так густо, що потребувати прополювання, розрідження: *На́ші полу́нці замо́шилисі.*

ЗАМУТУЛЬКАТИ [заму́тул'кати] *дієсл., док.* Старанно закутати (в одяг, матерію, рядно та ін.).

ЗАМУЦЬКАНИЙ [заму́ц'каний], **-а, -е/-и, дієприкм., пас.** Забруднений, засмальцьований.

ЗАМУЦЬКАТИ *див.* **ЗАМУЦЬКУВАТИ.**

ЗАМУЦЬКУВАТИ [заму́ц'кувати] *дієсл., недок., ЗАМУЦЬКАТИ* [заму́ц'кати] *док.* **1.** Забруднювати. **2.** Засмальцьовувати.

ЗАМУЧЕНИЙ [замуче́ний] **-а, -е/-и, дієприкм., пас.** Замучений.

ЗАМУЧИТИ [замучити] *дієсл., док.* (кого) (завдати кому-небудь фізичних або душевних мук) замучити: *Див. ще ДОМУЧИТИ. Пор. МОРДУВАТИ.*

ЗАМУЧИТИСІ *див.* **ЗАМУЧУВАТИСІ.**

ЗАМУЧУВАТИСІ [замучува́тис'і] *дієсл., недок., ЗАМУЧИТИСІ* [замучитис'і] *док.* **1.** Перемучуватися від надмірної праці. **2.** (ззнавати фізичних або душевних мук) замучуватися.

ЗАНАДТО [за'над'то] *присл.* (понадміру) занадто: (жінка про чоловіка) *Я до́вго йо́му терпі́ла його́ ви́брики, а́ли то вже за́надто.*

ЗАНЕНДЖЕНИЙ [за'нендже́ний], **-а, -е/-и, прикм.** Занедбаний, занехаєний; про якого не дбають, якого не доглядають.

ЗАНЕНДЗИТИ [за'нендз'іти] *дієсл., док.* Стати нужденним, змарніти: *Воно́ [порося. – Авт.] за́нендзи́ло та й не росте́.*

ЗАНЕПАДАТИ [зане'па'дати] *дієсл., недок., ЗАНЕПАСТИ* [зане'пасти] *док.* Занепадати.

ЗАНЕПАСТИ *див.* **ЗАНЕПАДАТИ.**

ЗАНЕ́РТИ [за¹нерти] дієсл., док. Опуститься вниз. *3-тя ос. одн. ж.* (вона) зане́рла.

ЗАНЕ́СТИ див. **ЗАНО́СИТИ**.

ЗАНЕ́СТИСИ див. **ЗАНО́СИТИСИ**.

ЗАНЕ́ХУВАТИ [за¹нехувати] дієсл., недок., **ЗАНЕХА́ТИ** [зане¹хати] док. Занехувати.

ЗА́НЦІ [за¹ н'іц] присл. Даремно, надаремно; нічого не варте: *То всьо за́нци. Важне́ лиші здо́ров'ї.*

ЗАНО́СИТИ [зано¹сити] дієсл., недок., **ЗАНЕ́СТИ** [за¹нести] док. **1.** Приносити: а) (жінка, принісши пляшку молока своїй сусідці) *Діти спійит, я здо́гла коро́ву та й ду́маю: відбіжу́, занесу́ вам молока́;* б) *Купілам фа́йну мате́рію, тре́ба буде́ занести́ до кравці́ і шось собі́ ви́йти.* **2.** перен. Вносити додаткові нюанси, напр., додатковий запах в основний запах. Див. *це НО́СИТИ, НЕ́СТИ.*

ЗАНО́СИТИСИ [зано¹ситис'і] дієсл., недок., **ЗАНЕ́СТИСИ** [за¹неститис'і] док. **1.** перен. (чванитися, хизуватися, виявляти погорду перед ким-небудь) заноситися. **2.** перев. недок., безос. (на що) (про явища природи, події – за якимись ознаками, прикметами бути близьким, наближатися, насуватися) заноситися: *Надворі́ заносисі́ на дощ.* Див. *це ЗАПОВІ́ДАТИСИ.*

ЗАОДНО́ ¹[заод¹но] Разом.

ЗАОДНО́ ²[заод¹но] Принагідно: *То вже заодно́ купіла і панчо́хи.*

ЗАОРА́ТИ [зао¹рати] дієсл., док. Заорати. **■ мені заора́ло** – я забув (забула).

ЗАОРУ́ДУВАТИ [заору¹дувати] дієсл., док. **1.** Покерувати. **2.** Вирішити яку-небудь справу. **3.** Придбати, здобути що-небудь унаслідок вдало вирішеної справи. Див. *це ОРУ́ДУВАТИ.*

ЗАПА́ДАТИ [запа¹дати] дієсл., недок., **ЗАПА́СТИ** [за¹пасти] док. Трапитися, випасти: *Так йому́ запало́ 'так йому́ вийшло'; 'так йому́ тра́пилось'.*

ЗАПА́ДНІ [запа¹дн'і] мн. Вл. н.: мікротопонім.

ЗАПАКУВА́ТИ [запаку¹вати] дієсл., док. Запакувати. Див. *це ПАКУВА́ТИ.*

ЗАПАЛÉНИЙ [запалéний], **-а, -е/-и**, дієприкм., пас., перен. Нервовий, неврівноважений.

у ролі ім. **запалéний, -а, -е/-и** – а) той, хто має запальний, нервовий характер; б) той, хто приймає поспішні, швидкі і часто неправильні рішення: *А той твій запалéний кудá побі́з?* Див. *це ЗАГО́НИСТИЙ, ЗАГО́РЕНИЙ.*

ЗАПА́ЛЮВАТИ [за¹пал'увати] дієсл., недок., **ЗАПА́ЛІТИ** [запа¹лїти] док. (що) (починати палити) запалювати: *Запали́ в гру́бі, бо шось зї́мно в ха́ті.* **■ на дурне́ – як запалів** – безглузді вчинки робляться швидше, ніж щось розумне і потрібне. Див. *це ПА́ЛІТИ, ПІДПА́ЛЮВАТИ, РОЗПА́ЛЮВАТИ.*

ЗАПА́ЛІТИ див. **ЗАПА́ЛЮВАТИ.**

ЗАПА́ЛІТИСИ див. **ЗАПА́ЛЮВАТИСИ.**

ЗАПА́ЛЮВАТИСИ [за¹пал'уватис'і] дієсл., недок., **ЗАПА́ЛІТИСИ** [запа¹лїтис'і] док. **1.** (про людину) дуже перейматися чимось ідеєю або чиймись проблемами. **2.** (про людину) дуже перейматися, брати близько до серця якусь подію, чийсь слова, чийсь вчинки і т. ін., унаслідок чого одержувати нервові виснаження. **3.** (про картоплю) почати псуватися, коли після тривалих дощів у ґрунті ще багато вологи, а зверху сильно припікає сонце, що негативно впливає на плоди картоплі: *Мандибурка вже запаліласі́ і почина́є гні́ти.*

ЗАПАМНІТАТИ [запамн'їтати] дієсл., док. Запам'ятати. **■ я то тобі (йому, їм) запамнігаю** – я цю кривду тобі (йому, їм) відомщу; за цю кривду я постараюся відповісти аналогічно. *Див. ще ПАМНІТАТИ.*

ЛІТЕРАТУРА

Осташ, Р. І. (2006). Із життя сучасних українських прізвиськ. 3. [У:] *Діалектологічні студії. 6: Лінгвістичний атлас – від створення до інтерпретації*. П. Гриценко, Н. Хобзей (ред.). Львів, с. 293–302.

Подано до редакції 22.09.2018 року

Прийнято до друку 26.10.2018 року